

21.51x28.3	31	154	עמוד	עולם האשה	01/02/2012	30635944-4
מכון טכנולוגי חולון - 83313						

בסטודיו

שרפרף שחור
מסידרת "שרפרף"
ב-15 שניות

פריט מתוך
סידרת צעצועי
החיות

פריטים מעץ
עם מחברים
מפלסטיק מתוך
סידרת צעצועי
המכונית

"אני מרענן ומחדש
את המסגרת
הביתית". המעצב
אייזיק אסקיו

צעצוע של סיפור

שרפרף שמיצור ב-15 שניות, קערת פירות קונספטואלית שמתפרקת כשהיא מתרוקנת, כלי לביצה רכה שגורם לאשליה שהיא מרחפת באוויר וסכיני חיתוך לגבינות במרקמים שונים. למעצב אייזיק אסקיו יש סימפטיה מיוחדת למרחב הביתי, וגם לצעצועים. למה? "כי כל דבר יכול להיות צעצוע", הוא אומר

מאת: אבי דסה | צילום: שרון בן-טוב

גם בבניית פריטים מחלקי עצים. בצבא שירת בצנחנים ועם השחרור יצא לטיול באוסטרליה. "כשבצעם, במהלך הטיול התחלתי לחשוב ברצינות על לימודים מסודרים בתחום עיצוב המוצר, או ארכיטקטורה", הוא אומר. עם חזרתו ארצה, נרשם ללימודי עיצוב **במכון הטכנולוגי חולון** והתקבל. "הלימודים בהחלט היו הנאה גדולה", הוא אומר. "יש דיבור כזה בקרב מעצבים שאפשר לעצב בלי ללמוד. אבל אני חושב אחרת. הלימודים נתנו לי פוקוס. באתי עם השראות אבל בלי ידע. מהמכון בחולון קיבלתי כלים מאוד ברורים להמשיך הלאה עם היכולות שלי".

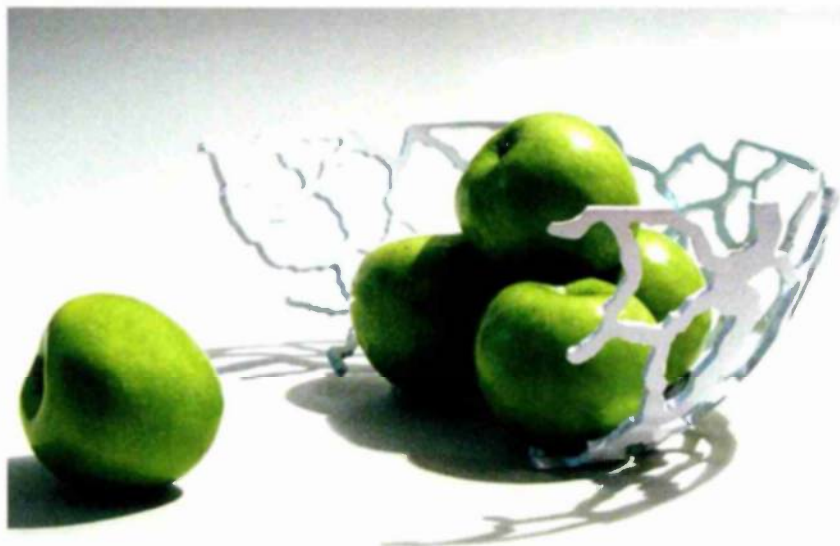
יש פער בין תקופת הלימודים והיציאה לשוק המעצבים בארץ? כמובן שיש פער. אבל צריך להתמקד בעשייה. מאז הלימודים אני גם עובד ב"הטחנה לעיצוב" בתל-אביב. דניאל רוזנטל, הבעלים, היה מורה שלי במכון חולון והוא הציע לי לעבוד בסטודיו שלו שמתמחה בעיצוב תערוכות מוזיאוליות. דגמים בעיצובו של אייזיק אסקיו הוצגו בתערוכות המעצבים המבטיחים במוזיאון העיצוב בחולון וזכו לתשומת לב רבה, ושרפרפים שעיצב מוצגים

"יש לי תשובה מוכנה לשאלה איך הגעתי לתחום עיצוב המוצר. במקרה שלי, מדובר בפעילות ספורטיבית בתקופת הילדות שנתנה לי כלים מסוימים", אומר המעצב אייזיק אסקיו. תסביר.

כילד וכנער, מגיל שש ועד גיל 18, עסקתי באמנויות לחימה. הייתי אפילו אלוף ישראל לנוער באמנות לחימה קוריאנית. במשך השנים הפך המאסטר שאימן אותי לאב רוחני. למדתי ממנו לשלוט בעצמי. להיות החלטתי, להיות בטוח בכל מה שאני עושה. לחינוך הספורטיבי שקיבלתי בהחלט יש השפעה עליו כיום כאדם יוצר.

ואיך אתה מיישם את היכולות שלך לעיצוב מוצר באופן ספציפי? ברגע שהרעיון קורם עור וגידים ובחירת החומרים ברורה לי, אני יודע שהתוצאה הסופית תשביע את רצוני. הכל עניין של ריכוז, דבקות במטרה ועבודה קשה. גם במהלך הלימודים התנהגתי באותו האופן.

אייזיק אסקיו, 29, נולד בירושלים, גדל עד גיל שש בשכונת-ארנונה ועבר עם משפחתו למבשרת-ציון. בנוסף לעיסוקו הספורטיביים, גילה כנער עניין

קערת פירות שמתפרקת כשהיא מתרוקנת

21.1x27.38	32	עמוד 154	עולים האשה	01/02/2012	30635947-7
מכון טכנולוגי חולון - 83313					

מכל לביצה רכה שבו היא מרחפת מעל הצלחת

סכיני חיתוך לגבינות על-פי המרקמים שלהן

תרמוס צבאי לשימוש חיילים בשטח

בובה, בת דמותו של המעצב, שיוצרה במדפסת תלת-מימדית

שני פריטים מסידרת צעצועי הבאוהאוס

מיתקן מתכת למיחזור בקבוקים

עבודה בחו"ל מעניינת אותך? אני מתכוון לעבור לאנגליה, מולדתה של בת זוגי, קלייר, כדי להשלים ב-RCA בלונדון לימודי עיצוב תעשייתי. יש עוד משהו שהיית רוצה להיות? הייתי רוצה להיות מאסטר בייקר, אופה. אני אוהב לאפות.

אתה מגביל את עצמך בחומרים? לא. אני פתוח לכל הצעה וזורם עם הפרויקט לכיוון שהוא לוקח אותי. ישנן צורות שתמיד תעדיף? הצורות של העיצובים שלי נובעות מהפונקציה. כל האופציות פתוחות. תסביר לי את המשיכה שלך לצעצועים. כל דבר יכול להיות צעצוע.

כשהיא מתרוקנת מפירות. אני אוהב אווירה של מטבח ועיצבתי סכיני חיתוך לגבינות בהתאם למרקמים שלהן. אנחנו חיים כיום בעידן אקולוגי והרגשתי צורך לעצב מיתקן, שהוא בעצם כלוב מתכת למיחזור בקבוקי פלסטיק. האלמנט הכי לא ביתי שעיצבתי הוא תרמוס לחיילים בשטח, אבל איכשהו גם הוא קשור למטבח. אתה מתרכז כיום רק בעיצוב המוצר? כן. אבל אני זורם, הייתי רוצה לעצב גם חללים שלמים.

החודש בגלריה "ארט אנד דיזיין ספייס" ביפו. הפריטים ששיצב מאז שסיים את לימודיו במחזור הבוגרים של 2010 מאופיינים במראה מודרני מאוד. "אין" בי געגועים לפריטים מסוימים מהעבר. לכן לכל הדגמים שאני מעצב יש מראה חדשני ומודרני, הוא אומר. אבל יש להם הקשר וכולם שייכים למסגרת הביתית.

כיסא, דגם "מינימום מקסימום"

אבל מה עם הפונקציונליות? מספיק שתצבע מקרר בשני צבעים שונבים כדי שיקבל לוק של צעצוע. אני אוהב שהגבולות מיטשטשים. גם מכסחת דשא יכולה להיראות כמו צעצוע. הייתי רוצה למתג את הסטודיו שלי, "אסקו דיזיין סטודיו", כחברה שמתייחסת למושג עיצוב באופן ליברלי שיש בו פרשנות חופשית ורחבה. גם אייקונים של אדריכלות ועיצוב יכולים לשמש לך כיום השראה? כן, צ'ארלס ריי איימס הם השראה נהדרת. טום דיקסון נפלא בעיני בגלל המינימליזם והשימוש בחומרים ממוחזרים. מרטו גמפר יצר פרויקט מרתק של "100 כיסאות ב-100 ימים". הוא עיצב 100 כיסאות והציג אותם במוזיאון העיצוב בלונדון. צריך לראות כדי להאמין. זאת השראה!

מהם מקורות ההשראה שלך כיום? החזרה לטבע, הנוף של מבשרת-ציון, שילוב של חומרים הוא השראה עבורי. נוף אורבני גם עושה לי את זה לצד הפשטות של העץ שמרגשת אותי. לכן יצרת את אוסף צעצועי העץ ומחברי הפלסטיק ואת פריטי הדקורציה מעץ בהשראת בנייני הבאוהאוס התל-אביביים? כן. פריטי הצעצועים עם המחברים עוצבו בצורת חיות ובצורת מכוניות, שילוב של מראות טבע ומראות אורבניים. הבניינים הדקורטיביים עשויים עץ ופה כנראה פרצה האהבה הגדולה שלי לארכיטקטורה.

נכון, יש לי סימפטיה למסגרת הביתית, אבל יש בי גם דחף עצום לרענן אותה, כמו למשל הכלי לביצה רכה שעיצבתי, שעשוי ממתכת צבועה והביצה מונחת עליו כאילו היא מרחפת. למה שהביצים לא ירחפו קצת באוויר? דגם השרפרף שעיצבתי נקרא "שרפרף ב-15 שניות" והייצור שלו מקבל את ההשראה מתחום האפיייה. מערבים את הפוליאוריתן המוקצף כמו עיסת עוגה, יוצקים את החומר - עם איזה פיגמנט צבע שרוצים - לתבניות היציקה, והוא מתקשה בתוך 15 שניות. עיצבתי כיסא, דגם "מינימום מקסימום", במינימום קונסטרוקציה ובמקסימום יציבות וחוזק מבני. יצרתי גם קערת פירות קונספטואלית שמתפרקת